

Motion till riksdagen

1988/89:Jo509

av Paul Lestander och Karl-Erik Persson (båda vpk)
Rätten att avliva hund

För många människor är rätten och möjligheten att ha en hund mycket uppskattad. Hunden som kamrat, trygghetsfaktor, vän eller jägarkompis omfattas av ett starkt engagemang från de familjer som har hund.

I den lag som antogs av riksdagen den 14 maj 1987 ställs också mycket berättigade krav på ägarna av hundar på tillsyn och omvårdnad. Man bör då särskilt observera § 1, § 2 och § 6. De två förstnämnda är tillsynsparagrafer. Den sista är vad hundägaren har att rätta sig efter om hund vållar skada. I första meningen i denna paragraf fastslås: "Skada som orsakas av hund skall ersättas av dess ägare, ändå att han ej är vållande till skadan". Reglerna i nämnda lags fjärde paragraf stadgar vad som gäller om hund springer lös i ett område där det finns vilt. Om hunden inte kan kopplas kan polismyndighet låta avliva hunden.

Lagen har en helt annan lydelse och innebörd när det gäller ofredande av hemdjur eller ren. I ovannämnda lags 3 § näst sista stycke står: "Anträffas hund som avses i § 2 på område där hemdjur finnes får hunden, om den ej låter sig tas om hand, dödas av den som äger eller vårdar hemdjuren." I lag om ändring av rennärlagen SFS 1974:349 93 § står: "Anträffas hund den jagar eller på annat sätt ofredar ren om område där renskötsel då är tillåten, får hunden, om den ej låter sig upptagas, dödas av den som äger eller vårdar ren." För oss ter det sig naturligt och rättvist att bestämmelserna bör vara likformiga oavsett om hund ofredar vilt, hemdjur eller ren. Vi anser att endast polisen bör ha rätt att besluta om att döda hund.

Hemställan

Med anledning av vad som i motionen anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förbud för annan än polis att avliva hund.

Stockholm den 23 januari 1989

Paul Lestander (vpk)

Karl-Erik Persson (vpk)